

paa en saa almindelig Beskatning, som her er Tale om. Jeg maa være fuldkommen enig med det ærede Medlem, der sidst talte, i, at Hensigten, den Gang man fra dette Tings og fra Minister Høgsbros Side foreslog at lovgive paa dette Omraade, i Virkeligheden [kun var den at ramme de store Fordele, som opnaaedes ved Salg af Byggegrunde, ikke at ramme den almindelige Brugsværdi hverken af Land- eller af Købstadejendomme, men dette Princip er nu fuldstændig forladt. Ganske vist erkender jeg, at Fradraget af de 10 pCt. af Ejendommens Værdi i saa Henseende virker i nogen Maade betryggende, men jeg vilde for mit Vedkommende have fundet, at et endnu noget større Afdrag vilde have været heldigt. Det ligger ikke alene i, at man maaske kunde ræsonnere som saa, at de 10 pCt. i og for sig kunde være nok til at fritage den almindelige Brugsværdi i en Ejendom for Beskatning, men ogsaa deri, at der efter min Mening bør være et Spillerum for Fejltagelser. Det er, som jeg siger, et nyt og uprøvet Omraade, Vurderingen vil vise sig at være ganske overordentlig vanskelig, og Fejltagelserne ville formentlig blive hyppige, alene af den Grund, at det at udskille den Værdistigning, som netop har sit Udspring fra selve Jernbaneanlægget, er en saa ganske overordentlig vanskelig praktisk Opgave, at man kan sige, at den i Virkeligheden ikke kan løses blot tilnærmelsesvis. Af den Grund finder jeg, at Bestemmelsen om de 10 pCt. ikke er tilstrækkelig udtømmende, men at man tværtimod paa dette Omraade burde være gaaet noget længere.

Naar jeg hævder, at man ikke bør gaa til en almindelig Beskatning af den forøgede Brugsværdi, er det, fordi man i saa Henseende bør stille Grundejerne fuldstændig lige med alle Landets øvrige Erhverv. Den Fordel, der opnaas ved den forøgede Brugsværdi, en Landejendom faar ved Anlægget af en Jernbane i Retning af mindre Transport, lettere Samkvem med Omverdenen o. s. v., dele Landejendomsbesidderne med alle andre, med Høkeren, Skræderen, Skomageren og Købmanden, og det betaler han i det Tilskud, der ydes gennem Amt og Kommune, sin rigelige Andel af og efter min Mening fuldtud tilstrækkeligt, i alt Fald sikkert mere end den almindelige næringsdrivende Borger. Alene af den Grund finder jeg det uretfærdigt at gaa til en Beskatning paa dette Omraade.

Med disse Ord har jeg i Grunden ud-

talt mig tilstrækkeligt om min og mit Partis Stilling til denne Sag. Jeg anser det nu i alt Fald for ret givet, at vi desværre komme ind paa at lovgive paa dette Omraade paa den Maade, her er foreslaaet. Jeg mener ikke, vi ville kunne give dette Lovforslag vor endelige Tilslutning, men jeg skal ikke destomindre udtale, at jeg mener, det er vor Pligt i det Udvalg, som antagelig vil blive nedsat om Lovforslaget, at arbejde hen til Ændringer i det bestaaende Forslag, som gaa i den Retning, jeg her har antydnet. Jeg haaber der paa god Støtte af det ærede Medlem, som sidst talte, og som efter min Mening kun har begaaet én Fejl: Hans Ræsonnementer og Grunde falde ganske sammen med mine, men hans endelige Stilling burde i Virkeligheden ogsaa være falden sammen med min.

Christian Rasmussen: Der kunde ganske sikkert være al Anledning til at rette en endogsaa meget skarp Kritik mod det Forslag, her foreligger for os i den Form, som det har faaet oppe i det høje Ting ovenover. Det er ganske sikkert, at hvis denne Lov bliver ført ud i Livet, vil den vise sig ikke at være nogen ideel Lov paa det omhandlede Omraade. Jeg skal imidlertid ikke falde for Fristelsen til at komme ind paa en stærk Kritik af Forslaget, men der er et Par enkelte Punkter, som jeg skal sige et Par Ord om. Jeg skal begynde med at sige, at jeg med Hensyn til disse to Punkter egentlig kan slutte mig til, hvad der blev udtalt af den højtærede Minister. Det er Spørgsmaalene om det Afdrag, der skal gives af Værdistigningen, og om Procenten, der skal svares af Resten.

Det, der er kommet ind i Lovforslaget her, Bestemmelsen om, at der skal afdrages 10 pCt. i den udfundne Værdistigning, som skal være afgiftsfri, vil efter min Opfattelse komme til at virke ganske overordentlig uheldigt. Jeg er ganske uenig med det ærede Medlem fra Bække (L. Rasmussen), som syntes at være saa glad for, at Landstinget havde ændret Lovforslaget paa dette Punkt, at man i Stedet for den Sum af 3 Kr., som Kommissionen foreslog skulde fradrages enhver Jernbaneskyld, har indsat, at 10 pCt. af Værdistigningen skal være afgiftsfri. Det vil nemlig føre dertil, at det hovedsagelig kommer til at gaa ud over Smaaejendommene. Naar det ærede Medlem fra Bække udtalte, at det ikke havde været hans Mening, at vi skulde